

950 בהעלותך

כניסת השבת: 19:32

יציאת השבת: 20:23

רבנו תם: 21:20

ע"פ אופק ת"א

י"ח בסיון התשפ"ה

טוב העלון השבועי להסות בה'

מכות מלב אוהב

החתונה - איחור גדול מאד. היינו בצער רב וחיפשנו את מי להאשים והרגשנו כי כל השמחה הפכה לנו לתוגה. לאשתי זה היה כואב מאד, אלא, שכיוון שלאחרונה התחזקתי מאד באמונה בהשגחה פרטית, כי כל הנעשה הוא מאת ה' לטובה, וכי בכל דבר יש תיכנון ורצון אלוקי - ניסיתי לרומם את שנינו כי ה' משגיח על הכל ועושה זאת בצורה המושלמת ביותר לטובתנו.

נהג המונית שראה את הצער והעצב שלנו, ואף שמע כיצד אנו מנסים להתחזק באמונה שהכל לטובה, פנה אלינו ואמר: "אני חייב לספר לכם מקרה שאירע לי, אשר לימד אותי מוסר גדול לכל החיים כי אין לקצוף ואין להצטער על אף עיכוב או שינוי בתוכנית - כי הכל לטובה באופן וודאי!".

ואז הוא פתח וסיפר: "פעם אחת, הסתובבתי עם המונית בשכונת 'גבעת משה' בירושלים וחיפשתי יהודי שרוצה נסיעה במונית. הסתובבתי ברחובות, אך לא ראיתי מישהו שממתין או מחפש מונית. עד שלפתע...

- המשך בעמוד 3 -

עם ישראל במדבר עובר טלטלות רבות. אחת מהן היתה הבשורה המטלטלת שהצליחה לתפוס את כל כותרות העיתונים וכלי התקשורת: "מנהיג הדור - משה רבנו גירש את אשתו ציפורה". "מהומה. ציפורה קיבלה גט ממשה רבנו!". השמועה עשתה כנפיים והכל החלו לנסות לנחש ולתהות מהי הסיבה לכך.

אומר **רבי יהושע אבן שועיב זצ"ל** (תלמיד הרשב"א לפני כ-850 שנה) כשראתה מרים שהחלו לרנן ולבוז לאחיה משה, יצאה היא להגנתו ואמרה: "אחי משה הצדיק, גירש את אשתו ציפורה, כיוון שאיננה מיוחסת, אלא הינה גיורת, בת של עובד ע"ז. וכיוון שהשכינה צריכה לדבר עימו, צריך הוא אשה מיוחסת כאשת כהן או בת של גדולי הדור". בכך, ניסתה היא להרגיע את הטענות. אלא, שה' הוכיח אותה כי דיברה לשון הרע בכך, וכי ציפורה אשת משה נקיה מכל פגם, ומיד קיבלה מרים צרעת בכל גופה.

"וַיַּחַר אֶף ה' בָּם וַיִּלְךְ" - לא כתוב "ויחר אף אלוקים בם", שזה מידת הדין, אלא שם ה' המורה על רחמים כעס עליהם. מדוע? לומר לך, שגם כאשר רואה האדם חרון אף, נזק או צער שגילגלו לו מן השמיים - ידע כי הכל נעשה מרחמי ה' לטובתו, לנקותו בעולם הזה ולהצילו, במקום שיסבול ויטייסר על עוונותיו בעולם הבא. ואף לעיתים רבות, שולח ה' לאדם דבר הנראה בדמות צרה וקושי, והוא בכדי לסדר לו טובה גדולה אחרת, האמורה להגיע דרך אותו צער.

בגיליון 'השגחה פרטית' הובא מעשה מדהים שאירע לאחרונה: "היתה לנו חתונה במשפחה, ורצינו מאד להגיע לחופה בזמן. הזמנו מונית, אך המונית התעכבה ואיחרה. עלינו למונית, כשאנו מבינים לפי תיכנון הדרך כי לא רק שנפסיד את החופה, אלא שאף נגיע באמצע

לרפואה, פרכסה והצלחה: מ"א ציפורה אחיאל. מנשה ואורה אחיאל. א"ה הדר בת נחמה. דניאל בן ציפורה. אורטל חנה בת הדסה וב"ב. פנינה בת שושנה וב"ב. אושרית בת פנינה וב"ב. משה שמואל בן זלדה. מוריה בת רויטל. גאולה בת דבורה. שרה חיה רפאלה בת רחל. טליה מרים בת דינה וחיים. רות בת מרים הי"ו. ינון בת רחל.

זושב"ק: שולמית בת איריס. יסכה בת מוץ. אליס בת פרידה. בתחן בת גילה רוחמה. הדר בת נחמה. זיווג הגון: אודליה וניר בני ציפורה.

העלון מוקדש לעילוי נשמת

מו"א ועט"ר מיכאל בן אורה

קלרה חתון בת סלחה

ולרי בן אירנה

ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי-נשמת: הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה, הרב שמעון בן בחריה. מ"ס צדוק בן נור ומרים בת גליה. יחזקאל בן גורג'יי, גבריאל בן סמינה. יוסף בן ג'יה. פרחת בת טובה. פנחס בן דינה. שרית שרה בת מריאן. שרית שרה בת ויקטוריה. גלילי הכהן בן כוכבה. יוסף בן תמו. טובה בת מרים. יצחק בן טובה. אסתר בת מוץ. תקווה בת פנינה. סופיה שרה בת רוזה. אבלין עדינה בת פרחת. ר' אברהם בן ר' סעדיה. עמרן אורי בן יוסף. סאן אמנון בן שרה הי"ד, משה כהן בן נוהת ויוסף.

סגולות וישועות

מבית "הפלא ופלא" - 052-763-2686

כותב ה'שפתי רננות': "עשה מיד הבדלה בשובו מבירה"כ, לפי ש"כל העושה מלאכה במוצאי שבת קודם ההבדלה - אינו רואה סימן ברכה".

כתב האדמו"ר מזויעהל זצ"ל: "בהבדלה על הכוס ישנן סגולות רבות, והמקפיד לעשותה בעצמו ולא לשומעה מאחרים ומכוון ומדקדק בברכותיה - הקב"ה מצילו מכל נגע ומחלה".

אמר מרן ר' חיים קנייבסקי שליט"א: "אדם המקפיד לעשות ההבדלה על יין ולא על מיץ ענבים - יזכה לבנים ראויים להוראה".

מובא בשם הרמב"ן: "אמירת הפסוק: מי כמוכה באלים ה', מי כמוכה נאדר בקודש נורא תהילות עושה פלא", 3 פעמים לפני ברכת הגפן בהבדלה, מועילה להצלחה בכל השבוע".

אמר ה'חזון איש' כי הלומד כמה דקות מיד אחר ההבדלה, זוכה להאיר את נשמתו ומברך את כל השבוע בברכה גדולה, לפי שהכל הולך אחר ההתחלה של האדם.

מתוך 'עצה ותושיה' - 03-5707894

הרב איתמר נימאני
מדיריך חתנים ויועץ נישואין
0533-100904

הלכות והליכות

הרב יעקב ששון / "הלכה יומית"

שאלה: האם אדם שאינו שומר תורה ומצוות יכול למזוג לי כוס יין או שיש בזה בעיה? ומה הדין לשאר היין שנותר בבקבוק?

תשובה: חז"ל הקדושים תיקנו תקנות מיוחדות ליהודי הנקרא 'יהודי מומר'. ישנם שני סוגי 'מומרים': האחד, הוא יהודי שמזלזל באחת ממצוות התורה, והוא עושה כן "להכעיס", כלומר, כדי למרוד בה'. הסוג השני, הוא יהודי שמזלזל באחת ממצוות התורה, אך אינו עושה כן במרד ממש כדי להכעיס, אלא "לתיאבון" כלומר, כדי למלאות את תאוות לבו, או כי כך התחנך.

בימינו, רובם ככולם של היהודים שלא זכו לשמור תורה ומצוות, אינם עושים זאת חלילה להכעיס את ה', לפי שכך התחנכו בעל כורחם, והם אינם מודעים לחומרת מעשיהם.

ובכל זאת, אדם המחלל את קודשת שבת, למרות שעושה זאת לא כדי להכעיס, החמירו חז"ל על פתיחת היין שלו, מאחר ועוון חילול שבת חמור יותר משאר העווונות, שחלילה נראה בכך שאינו מאמין במעשה בראשית. ולמרות שגם בחטאו עומד הוא בקדושת ישראל, מכל מקום לעת עתה, עד שיחזור בתשובה, יינו יין נסך.

לכן, מקפידים ביקבים כשרים, שכל מהלך ייצור היין יהיה אך ורק ע"י פועלים שומרי שבת. ואם יהודי שאינו שומר שבת מזג יין לתוך כוס - הרי היין שבכוס אסור בשתיה. אך שארית היין שבבקבוק, מותר בשתיה. ויש אומרים כי אם אותו יהודי מתפלל תפילת שבת ואומר קידוש - אין יינו אסור, והמיקל בדבר יש לו על מה שיסמוך.

שינוי תפיסה

ישנם אנשים הנוטים לחשוב כי הסביבה תמיד מנצלת אותם לרעה. החל מהמוכר במכולת ש"גונב" אותנו עם המחירים שלו ומוכר לנו את הקמח בשקל אחד יותר. המוכר נעלים הזה ממש "שודד" עם מחירים יקרים שכאלו לחתיכת נעל פשוטה, שבמקום אחר מוכרים כמעט בחצי מחיר. הכעס ממשיך על העירייה ש'חולבת' את האזרחים במחירי הארנונה, המים והחניה. וכך הם ממשיכים להאשים את בעל המסעדה ב'גניבה לאור יום' עם מחירים כאלה סחטניים, את הזמר בחתונה, את האוכל בשבת החסר במלח - כשהמכנה המשותף של כולם הוא - כי כולם לא בסדר, כולם מנצלים ועושקים את הציבור - ואנו המסכנים.

לעומתם, ישנם אנשים רבים וטובים, שיש להם הסתכלות טובה וברירה על החיים, הם פשוט רואים את הכול טוב, וכך למשל, את המוכר במכולת, הם מברכים בחינניות: "בוקר טוב, תודה לך שאתה קם בכל בוקר כ"כ מוקדם בשביל לדאוג שיהיה לי חלב מתחת לבית, ושלא אצטרך לנסוע אל הסופר המרוחק".

הם מעריכים את נהג האוטובוס הגם שאיחר, את העוזרת בחנות הבגדים שחיפשה וטרחה בשבילי בגד מסוים,

וכך כל דבר בחיים, הם רואים בעין טובה ואור חיובי, ותמיד מגלים את הטוב שיש בכל דבר.

כמה כיף לחיות בצורה כזאת: לראות יהודי מרוויח, לפרגן לו ולשלם בכיף, להתבונן בטוב שיש לך, ולהודות לה' עליו.

הוא הדין בבית היהודי - "ההסתכלות שלכם על החיים, זוהי אותה הסתכלות בדיוק שתהיה לכם בבית".

בעל יקר: אם בכולל או בעבודה אתה תסתכל על החברים שלך כאנשים טובים ונחמדים שרוצים לעשות טוב, ותתבונן בטוב שקיים בהם, אזי גם כשתגיע לבית ותראה את משפחתך החשובה לך מכל, אתה תראה את הטוב הרב שקיים בהם. לא תסתכל רק מדוע הכביסה לא נעשתה, ומדוע האוכל לא מוכן - אלא תביט כמה השקעה ודברים טובים נעשו מלבד זאת. צורת ההסתכלות והגישה היא כל סוד האושר!.

אישה יקרה: אם תראי את חברותיך כמעצבנות, ונצלניות, ככה גם תהיה ההסתכלות על ביתך. "רק אני עושה פה הכל... לא אכפת לאף אחד". אך מי שיש לה עין טובה - רואה כמה טוב עשו לי, וממשיכה לבנות מתוך שמחה!.

מכות מלב אוהב

נעימה ששמעת? מדוע את הומה ומתבלבלת מכל צער או דו"ח שקיבלת? - **"הוֹחִילִי לְאַלְקִים כִּי עוֹד אוֹדְנִי, יִשְׁוּעַת פָּנֵי וְאַלְקִי"** - תיחלי לאלוקים ותאמיני בו שאת עוד תביני כמה זה היה לטובתך ותודי לו על כך.

זה נראה לך שלא קיבלו אותך לעבודה, אך זה כדי להביא לך משהו הרבה יותר טוב. זה נראה שהצ'קים חסרו והכרטיס נחסם - אך זה כפרת עוונות להציל מצרה אחרת חלילה.

"צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצָא", אומר דוד המלך (קמג), **"וּבִשְׁם ה' אֶקְרָא"**. גם כשאדם רואה צרה, יגון ועצב - לא הולך בבית עם האשה והילדים, המזל חסום וכלום לא מסתדר, **"בִּשְׁם ה' - מִידַת הַרְחָמִים, אֶקְרָא"**. אני מכריז ואומר לעצמי שהכל זה רחמים של בורא עולם, "ואין רע יורד מלמעלה".

כותב רבי לוי יצחק מברדיטשוב כי כפי שהאדם מאמין שה' טוב לכל ועושה לו רק טוב - כך ההנהגה הופכת לרחמים גמורים והוא עתיד לראות את הטוב בעיניו. אך אם האדם נכנס לעצבות, מרה שחורה ודאגה - אזי הוא מראה כאילו הנהגת ה' אינה טובה, ואכן מראים לו כך.

יש כלל אחד בכל הצער והקשיים שעוברים על האדם - **"לִמְעַן עֲנֶתְךָ וּלְמַעַן נִסְתָּךְ לְהִיטֵבְךָ בְּאַחֲרִיתְךָ"** (דברים ח, טז) - כל הבלבולים, העינויים והקשיים זה רק בשביל לנסות אותך: האם אתה מאמין שאני מנהל את הכל, ואני מאחורי כל זה, לראות האם תרים את הראש אליי למעלה: זו לא אשתך שכועסת, לא הבוס שפיטר אותך, ולא בן המשפחה ש'הרס' לך את השבת, אלא הכל זה אני שמנסה אותך לראות אם תאמין בי, שאני עושה לך רק טוב, וגם כאן במצב הזה. אם כן - אראה לך כיצד אטיב לך באחריתך.

לכן, ה' כועס על מרים בשם רחמים, לומר כי **"הוא הטיב לנו, הוא מטיב לנו והוא ייטיב לנו"**. תודה אבא!

דקות בודדות - כנראה שלא היית כאן היום!"

שמעתי זאת והייתי המום - אני מסתובב בצער שעה שלימה מדוע אין לי מזל, ומדוע לא הולך לי היום, ואף אחד לא רוצה נסיעה. עד שמגיעה נסיעה ואני נוסע עד 'רמות', הלקוח מבטל את הנסיעה ואני 'בזבזתי' זמן ודלק. ולבסוף, אני רואה ב"מקרה", ביציאה מ'רמות' שני אנשים ש"במקרה" צריכים להגיע למיון. **התברר, כי כל העיכובים היו כדי שלא אקח נסיעה שתביא אותי**

אל המוות. בורא עולם סובב את כל העיכובים והאכזבות, כדי שאגיע ל'רמות', שם אקח שני אנשים למיון, שהם השליחים של בורא עולם להביא אותי למקום בו אנצל מהתקף לב. אמרו נא לי בבקשה", פנה נהג המונית אל הזוג שאיחר לחופה, "האם אחר דבר כזה אפשר לכעוס ולהתעצבן על עיכוב או איחור כלשהו? עד שהאדם לא מרגיש על בשרו כמה ה' שומר עליו ודואג לו - הוא מרבה לרטון ולכעוס, אך הכל טוב מושלם משמיים. אין כמעט, ואין בערך - רק טוב יורד מלמעלה!", חתם נהג המונית.

דוד המלך פונה לנפש שלו בתהילים (מג, ה) ואומר: **"מִה תִּשְׁתַּחֲוֶה עָלַי, וּמִה תִּהְיֶה עָלַי"** - נפש יקרה שלי, מדוע את נלחצת מכל דבר? מדוע יורד לך המצב רוח מכל בשורה לא

עד שלפתע, הודיע הסדרן כי יש הזמנה לנסיעה ב'רמות'. מיד קפצתי ואמרתי לו כי אני לוקח זאת. אומנם, 'רמות' רחוקה משכונת 'גבעת משה', אך זה עדיף מכלום, ומה לא עושים כשצריכים פרנסה.

נסעתי עד לכתובת שקיבלתי ב'רמות', אלא שאז חיכתה לי הפתעה לא נעימה וניסיון גדול. אני רואה את הלקוח שהזמין את הנסיעה נכנס לרכב אחר. הוא התקשר לסדרן ואמר לו כי כיוון שהוא ממחר והמונית עדיין לא הגיעה, הוא עולה דרך מישהו אחר.

הרגשתי כי כלום לא הולך לי באותו יום. 'אין לי מזל', 'ואצלי הכל הולך הפוך' - חשבתי על עצמי, אלא, שלא חלפו דקות בודדות, ובעודי מתחיל לצאת משכונת 'רמות', אני רואה שני אנשים עוצרים אותי ומבקשים לקחת מונית. "כן בבקשה, לאן תרצו?", שאלתי באדיבות, בתפילה שהנסיעה הזו תצליח סוף סוף. "אנו צריכים להגיע אל חדר המיון בבית החולים 'שערי צדק'". "בשמחה רבה", אמרתי והכנסתי אותם פנימה, כשאני שמח על הלקוחות שנפלו לי מהשמיים אחר שעה ארוכה של בצורת.

הנסיעה היתה שגרתית וטובה. הגעתי איתם עד לכניסת החניה של המיון, ואז אירע דבר שלא ציפיתי. בעודי יושב בתא הנהג ומקבל את הכסף, **התמוטטתי במקום ואיבדתי את ההכרה**. מכיוון שהיינו על פתח הכניסה למיון של בית החולים, נלקחתי במהירות אל בית החולים, שם התברר כי עברתי באותו רגע - **התקף לב**.

הובהלתי אל חדר המיון, שם הצוות הרפואי החל לטפל בי, ובחשדי ה', הצליחו להציל את מצבי. "הגעתי אל בית החולים במצב קשה מאד", סיפר לי אח"כ הדוקטור שטיפל בי ואמר, **"ממקרים רבים שאני מכיר, אם היית מאחר להגיע בכמה**

- משפחת אחיאל
- משה בריל 9 ת"א